

به نام خداوند جان و خرد کزین برتر اندیشه برنگذرد

و مَثَل تو چون مورچه ای است که در قصر مَلِکی سوراخی دارد، جز غذای خویش و یاران خویش، چیزی نمی بیند و از جمال صورت قصر و بسیاریِ غلامان و سریر مُلک وی هیچ خبر ندارد؛ اگر خواهی به درجهٔ مورچه قناعت کنی، می باش و اگر نه راحت داده اند تا در بستان معرفت حق تعالی تماشا کنی و بیرون آیی.

مصاحبت با یک دوست خوب و شکیبا، همچون وزش نسیم دل انگیزی است که احساس آرامش و سبکی و صفای درون را در ما زنده می سازد. تنهایی یکی از سنگین ترین مصائب است. ذوقی چنان ندارد بی دوست زندگانی.

اگر کسی به جواب مشغول شود، صبر کند پس جواب خود بگوید بر وجهی که در متقدم طعن نکند و در محاوراتی که به حضور او میان دو کس رَوَد، خوض ننماید و اگر از او پوشیده دارند، استراق سمع نکند.

این همزیستی و همدلی اقوام ایرانی، پشتوانه ای شکوهمند برای وطن است و سدّی استوار به بلندای ارادهٔ پولاین ایرانیان، پدید می آورد و میهن را در آوردگاه ها، از گزند دشمنان و اهرمن خویان می رهاند.

متاع جوانی به بازار نیست	چو بفروختی از که خواهی خرید؟
دربسته تا به کی در محبس تنی؟	تا چند منزوی در کنج خلوتی؟